

2018 -07- 3 0

Wpłynęło nr 1291

Olsztyn, dnia 26.07.2018 r.

WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW
W OLSZTYNIE
10-076 Olsztyn, ul. Podwałe 1
tel. 89 521 85 30, fax 89 521 85 49

Towarzystwo Budownictwa Społecznego
„KARO” Sp. z o.o.
ul. Kopernika 11
11-700 Mragowo

KTH p. K...
[Signature]

Odpowiadając na wniosek dotyczący wydania zaleceń konserwatorskich związanych z wymianą stolarki okiennej w obiekcie przy ul. Roosevelta 13 w Mragowie, dz. nr 183, w oparciu o art. 27 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. DzU z 2017 r., poz. 2187 z późn. zmianami), Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Konserwator Zabytków informuje, iż w/w budynek ujęty został w gminnej ewidencji zabytków woj. warmińsko-mazurskiego, prowadzonej na podstawie art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. DzU z 2017 r., poz. 2187 z późn. zmianami).

Jednocześnie W-M WKZ informuje, iż wg art. 5 w/w ustawy o ochronie zabytków, opieka nad zabytkiem sprawowana przez jego właściciela lub posiadacza polega, w szczególności, na zapewnieniu naukowego badania i dokumentowania zabytku; prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku; zabezpieczenia i utrzymania zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie; korzystania z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości; popularyzowania i upowszechniania wiedzy o zabytku oraz jego znaczeniu dla historii i kultury.

Główną zasadą konserwatorską podczas planowania remontu obiektu zabytkowego jest wykonanie go przy użyciu materiałów historycznie uzasadnionych, z maksymalnym zachowaniem substancji zabytkowej i minimalną w nią ingerencją, tj. obowiązuje zasada dostosowania wprowadzanych zmian do walorów obiektu, kontynuacji tradycyjnych materiałów i technologii charakterystycznych dla okresu powstania zabytku - rozpoznanie to, dla poprawnego przygotowania do prac remontowych, winno wynikać np. z badań archiwalnych (źródeł ikonograficznych, fotograficznych, pisanych itp.) lub ingerencyjnych badań konserwatorskich substancji zabytkowej obiektu (tyczy to głównie prac na elewacji, klatkach schodowych, piwnicach, werandach/balkonach, schodach, balustradach, bramach przejazdowych oraz wobec wszelkiej stolarki otworowej - okna i drzwi, a także wyposażenia i opracowania historycznego wnętrza) – **niedopuszczalne jest stosowanie ahistorycznych materiałów budowlanych, a nowe elementy wyposażenia i aranżacji wnętrza, muszą się harmonizować z historycznymi (jeżeli takie się zachowały) i stanowić dla nich uzupełnienie.**

Odnośnie stolarki okiennej, należy skłaniać się w kierunku renowacji istniejącej historycznej stolarki okiennej (zgodnie z wynikami badań konserwatorskich, opracowanych przez Panią Ewę Doleżyńską-Sewreniak w 2007 roku), a nie jej wymiany na nową. W celu poprawienia właściwości termoizolacyjnych, możliwa jest wymiana skrzydeł wewnętrznych na nowe, o takich samych podziałach, lecz z szybą zespoloną. Jedynie w przypadku złego stanu stolarki, który uniemożliwia jej dalszą eksploatację, dopuszczalne jest wykonanie nowej drewnianej, w całości na wzór stolarki historycznej (kształt, proporcje, profile, podziały, materiał) w oparciu o wykonaną inwentaryzację rysunkowo-pomiarową. Niedopuszczalne jest zastosowanie okien z PCV - ze względu na brak możliwości odtworzenia faktury, kształtu, grubości i profilowania ramiaków drewnianych. W oknach PCV inna jest również wielkość przeszkleń i głębokość osadzenia szklenia w skrzydłach, jak i samych skrzydeł w ramie. W architekturze zabytkowej opracowanie stolarki okiennej stanowi ważny element dekoracyjny i ma decydujący wpływ na walory estetyczne obiektu.

W przypadku budynków ujętych w ewidencji zabytków ochronie konserwatorskiej podlega oryginalna, historyczna bryła budynku, rzut, forma dachu i jego historyczne pokrycie, kompozycja i wystrój elewacji z układem osi okiennych, stolarka okienna i drzwiowa oraz detal architektoniczny. Stopień zachowania substancji zabytkowej w przedmiotowym obiekcie jest bardzo duży. Zachowane zostały nie tylko proporcje, gabaryty, kształt bryły i konstrukcja, ale także kompozycja i detal architektoniczny elewacji oraz materiał budowlany. Względy konserwatorskie przesądają o konieczności podejmowania, w stosunku do niego, przede wszystkim działań o charakterze konserwatorskim – polegających na zabezpieczeniu i utrwaleniu substancji zabytkowej oraz zahamowaniu procesów jego destrukcji, oraz restauratorskim – mającym na celu wyeksponowanie wartości artystycznych i estetycznych zabytku.

a/a

ZASTĘPCA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO
WOJEWÓDZKIEGO KONSERWATORA ZABYTKÓW

Andrzej Kaliczyński